

Grytviken, South Georgia 26. mai 1914

Kjære forældre!

Mange tak for brev av 20/3. Det kom hit med «Ocean» den 14. dennes. Med «Ocean» kom ogsaa samtidig til min store glæde og overraskelse den som skal løse mig av hernede. Det er en ung ca 23- aarig stud. theol. Zwilgmeyer, søn av avdøde sogneprest til Barbu fhv. stortingsmand Zwilgmeyer og er nevø av Dikken Zwilgmeyer. Jeg hadde næsten ikke trodd den nye mand vilde komme ned før til næste sæson i oktober engang. Desto glædeligere var det jo da, at han kom nu, saa Syd Georgia slipper at være presteløst i vinter. Han har ca 2 ½ aar igjen til sin embedseksamen endnu og skal studere ved siden av hernede. Han er ung og uforfærdet, har godt humør, og begge dele kommer godt med hernede. En liten digteraare har han ogsaa. Flere av sine digte har han læst op for mig, og de er virkelig gode enkelte av dem. Dertil er han en meget flink tegner. Lidt liten øvelse i praktisk kristelig arbeide har han jo endnu, men han har et godt lag til at snakke med folk. Hans unge kræfter kommer nok hernede til at bli sat paa em svær prøver. Jeg haaper at han maa holde godt ut, og at baade han selv og hvalfangerne maa faa glæde av arbeidet. – Orderiation er jo ingen absolut nødvendighet for arbeidet hernede. Han kan jo like godt præke i kirken og holde foredrag. De eneste ministerielle forretninger kan jo bli en begravelse en sjelden gang imellem, og en jordpaakastelse tror jeg han uten større samvittighets-skrupler kan foreta, naar der ingen ordineret prest er paa stedet, dersom da ikke bestyrerne selv eller en skipskaptein eller den britiske magistrat foretrækker at forrette. – Han har kontrakt paa to aar. Jeg haaper opholdet hernede ikke vil volde alt for stort avbræk i hans studier.

Jeg for min del glæder mig nu til at komme hjem. Jeg synger jo på sidste verset hernede nu. «Ocean» er bestemt til avgaa i uken efter pinse. Begge hvalbaaterne og reservebaaten skal være med, saa vi blir 4 dampere i følge. Da hvalbaaterne i høi sjø ikke kan gå saa fort mot vind og sjø, kan det jo hænde, at reisen vil ta nogen dage længre end beregnet. Haaper dog at være hjemme engang omkring midten av juli. Bestyrer Esbensen og frue med to smaabarn reiser ogsaa hjem med «Ocean».

Forøvrig har vi hat det ganske kjækt her i det sidste. Mit sidste brev hjem skrev jeg i Husvik harbour og sendte hjem med «Thor I». Haaper dere har faaet det, naar dere faar dette. Tilbragte nogen koselige dage derborte i Strømnesfjorden. Reiste saa med Lille Carl torsdag før bededag via Grytviken til New Fortuna bay hvor jeg holdt gudstjeneste paa bededag. Lørdag aften reiste jeg saa tilbake til Grytviken i det deiligste maaneskin. Søndag holdt jeg saa atter gudstjeneste i Grytviken. – Den 17. mai blev en festdag ogsaa for os hernede i Grytviken. Dagen begyndte med salut om morgenen. Kl 11 var der festgudstjeneste i kirken, den var flagsmykket utvendig. Gudstjenesten var meget godt besøkt, væsentlig av nordmænd. Jeg søkte at gi den noget av den feststemning, som jeg vidste der vilde være over gudstjenesterne hjemme i Norge samme dag. Efter middag var der saa idrætsstevne med sækkeløp, dragkamp, hinderløp og længdesprang. Dette vagte stor jubel blant folkene. Om aftenen hadde vi saa fest i kirken, der nu ogsaa var blit flagsmykket indvendig med et stort norsk flag som forheng for koret. Jeg foreviste lysbilleder fra Syd Georgia, (magistratens og mine,) medens magistraten spilte for os på orgelet. Da billederne for en stor del var kjendte, trængte de ikke til megen forklaring. Mr. Wilson og hans politimand Mr. Gleadell gav os saa litt musik, violin og orgel og jeg sang nogen sange accompaneret av Mr. Wilson. Jeg holdt ogsaa en kort tale for

fædrelandet, hvorpaa vi sang «Ja, vi elsker» unisont. Sekretær Johansen delte saa ut præmierne for idrætsstevnet under stor jubel. Præmierne bestod i sløifer, cigarer og cigaretter. Eferat vi saa atter hadde faaet lidt oplæsning, sang og musik, skiltes vi med bevidsteheten om at ha tilbragt en hyggelig aften. – Sidste søndag (24de,) hadde vi ogsaa en hyggelig aften i kirkens lokale. Om formiddagen hadde vi gudstjeneste som sedvanlig og om aftenen samledes vi om et foredrag om: Norge i 1814, som jeg holdt. Jeg gav i korte træk en oversigt over de vigtigste begivenheter like før og i 1814. Foredraget blev fulgt med megen interesse av arbeiderne. Saa var der musik av en kvartet, bestaaende av: Min organist Marcus (orgel), reparatør Berg (violin), sekretær Johansen (mandolin) og undertegnede (fløite). Vi hadde indøvet tre numre, som klang noksaa godt sammen. Jacobsen læste op nogen humoristiske stykker, og en av arbeiderne, Mørk deklamerte nogen digte. Berg der er en hel liten virtuos gav ogsaa en del numre selv paa violinen. Musikken vagte almen jubel. – Lørdag aften (23de) holdt jeg aftengudstjeneste ombord paa «Ems», det flytende kjøtkokeri, som ligger paa havnen her. Jeg læste ogsaa op endel digte. Mandskapet mødte mandjevnt op, som de gjerne pleier at gjøre ved slike anledninger. Men om søndagen skulde de arbeide og begynde at gjøre sig klar til avreise, saa der kom ikke mange fra Ems til kirken den søndagen. Det har forresten været noksaa almindelig ombord paa Ems at arbeide om søndagen.

Et sørgelig ulykkestilfælde hændte her den 18. mai, idet en fyrbøter Sørensen faldt ned i maskinrummet ombord paa hvalbaaten «Pagodroma», kom under sveiven og dræbtes øieblikkelig. Han blev begravet under stor deltagelse i New Fortune bay den 20. mai. Jeg forrettet ritualet og jordfæstelsen og Zwilgmeyer holdt talen. Det hurtige dødsfald gjorde dybt indtryk paa gutterne. Avdøde var ogsaa bare en ung gut paa ca 24-aar.

Da her siden branden er trangt om pladsen i Grytviken, har Zwilgmeyer boet i New Fortune bay, saa vi har bare faaet anledning til at være sammen leilighetsvis, en eftermiddag da han kom og to dage i New Fortune bay, samt en liten stund igaar eftem. da baaten var indom her som snarest. Saa lang tid trænges det just ikke til at sætte ham ind i arbeidet; men jeg haaper dog at faa være sammen med ham en tid, før jeg reiser.

Vinteren er kommet sent her iaar. Vi har endnu ikke hat skiføre og nu ligger der bare en tomme eller to med sne bortover markerne. Men kuldegraderne er dog begyndt at komme. Det faar vi nok av og til føle baade ute og inde, kanskje særlig inde. – Men nu bærer det jo snart hjem mot sol og sommer!

Saa faar dere alle hjemme være paa det hjerteligste hilset! Marte takkes meget for brev, der kom med «Ocean». Hils kjendte!

Paa gjensyn!

Eders

Kristen.

Transkribert av:
Hanne Garmel
Hvalfangstmuseet
2014

Arkivsignatur:
ARS-A1060YL0001-0004